

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/324/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612209847
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612209847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpeného ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU GUNIŠ & PARTNERS, s. r. o., Klincová 37/B, Bratislava, IČO: 36 862 657, proti odporcovi: Ing. U. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. B., B. XXX/XX, v konaní o zaplatenie 1 443,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/155/2012-79 zo dňa 23.4.2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol a o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponecháva **n e d o t k n u t ý .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.443,73 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 28.6.2011 do zaplatenia v mesačných splátkach po 50,- eur, prvá splátka splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo aj len jednej splátky. Vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania 50,17 eur a trovy právneho zastúpenia 109,97 eur, spolu 160,14 eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť Advokátskej kancelárii GUNIŠ & PARTNERS, s. r. o., Bratislava, v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa svoj rozsudok odôvodnil poukazom na ust. § 48, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vykonané dokazovanie, na základe ktorého mal preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 9.12.2009 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Odporca dňa 10.3.2010 písomne požiadal navrhovateľa o uzavretie zmluvy o poskytovaní služieb „povolené prečerpanie na osobnom účte“. Listom zo dňa 17.6.2011 navrhovateľ oznámil odporcovi, že odo dňa 2.4.2011 je na jeho účte vykazovaný debetný zostatok, ktorého aktuálna výška v tom čase bola 1.424,95 eur. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu dlh zaplatiť do 3 dní od doručenia tohto oznámenia. Medzi účastníkmi nebola sporná výška dlžnej istiny, odporca uznal navrhovateľom uplatnenú sumu, súd v zmysle ust. § 120 ods. 3 O.s.p. si osvojil tieto skutkové zistenia, ktoré boli založené na zhodnom tvrdení účastníkov a navrhovateľovi priznal uplatnenú istinu 1.443,73 eur. Navrhovateľ okrem istiny žiadal priznať aj úroky z úveru 16,9 % ročne od 26.6.2011 do

zaplatenia. Svoj nárok odvodzoval zo všeobecných obchodných podmienok čl. I bod 7 a sadzobníka poplatkov. Z listinných dôkazov vyplýva, že odporca podpísal návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania na osobnom účte dňa 10.3.2010, teda za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Nakoľko z ničoho nemožno vyvodiť, že odporcovi boli uvedené finančné prostriedky poskytnuté na výkon zamestnania a povolania alebo podnikania, jedná sa o spotrebiteľský úver. Právny vzťah účastníkov v tomto konaní musia byť posudzované v zmysle špeciálnych predpisov zákona o ochrane spotrebiteľa a v prípade, ak tento zákon neupravuje niektorú otázku, nastupuje právna úprava spotrebiteľského práva v širšom zmysle slova podľa Občianskeho zákonníka. Aj keď sa jedná v zmysle § 261 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka o tzv. absolútny obchod, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, bolo by možné použiť právnu úpravu Obchodného zákonníka iba v takom prípade, ak by bola výhodnejšia, ako úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy listom zo dňa 17.6.2011. Nakoľko navrhovateľ nedisponuje dokladom o doručení v zmysle VOP, je uvedený list potrebné považovať za doručený najskôr dňom 20.6.2011. V dôsledku odstúpenia od zmluvy si navrhovateľ voči odporcovi mohol uplatniť nároky dojednané v zmluve len do 20.6.2011. Odstúpením sa zmluva o poskytnutí služby „povolené prečerpanie na osobnom účte“ zrušila od začiatku a potom už navrhovateľ nemohol úročiť dlh odporcu spôsobom dojednaným v zmluve, ani sa domáhať iných poplatkov a náhrad ako tých, ktoré vyčíslil ku dňu odstúpenia od zmluvy. Povinnosť platiť zmluvné úroky mal totiž odporca iba v období splatnosti úveru s tým, že medzi účastníkmi bolo nesporné, že k tomuto dňu istina spolu s úrokmi z úveru predstavovala čiastku 1.443,73 eur. Po odstúpení od zmluvy sa navrhovateľ nemôže domáhať úrokov dojednaných v zmluve a potom v časti pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať úroky z úveru vo výške 16,9 % ročne od 28.6.2011 do zaplatenia, návrh nebol dôvodný a v tejto časti ho súd zamietol. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy listom zo dňa 17.6.2011 a vyzval odporcu na splnenie dlhu do 3 dní od doručenia tohto oznámenia - v zmysle vyššie uvedených dôvodov odporca mal povinnosť splatiť dlh do 23.6.2011. Keď tak neurobil, do omeškania sa dostal nasledujúcim dňom, t.j. 24.6.2011, kedy bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 1,25 % po zvýšení o 8 percentálnych bodov, preto odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9,25 % ročne. Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania až od 28.6.2011 a nakoľko je súd návrhom viazaný, zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi z priznanej istiny 1.443,73 eur aj úroky z omeškania 9,25 % ročne od 28.6.2011 do zaplatenia.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a náhrada trov pomerne rozdelil. Priznal navrhovateľovi plnú náhradu trov vzniknutých zaplatením súdneho poplatku, t.j. 86,50 eur a pomernú časť trov právneho zastúpenia 109,97 eur.

Vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu, ktorý je síce zamestnaný, ale formou exekúcie je mu zrážaná podstatná časť príjmu, súd odporcovi v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. povolil splátky a to na zaplatenie istiny spolu s úrokmi z omeškania. Pokiaľ ide o trovy konania, súd vzhľadom na sociálnu situáciu odporcu povolil podľa § 160 ods. 1 O.s.p. dlhšiu lehotu splatnosti.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa v časti výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol a o trovách konania, podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť v zamietajúcej časti a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súčasťou zmlúv uzatvorených medzi bankou a klientom sú aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli odporcovi známe. Prekročením povoleného debetu odporca porušil ustanovenia zmluvy a ustanovenia VOP. Keďže navrhovateľ zmluvu v súlade s ustanoveniami VOP vypovedal listom zo dňa 17.6.2011, odporca bol jednak oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet a jednak s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. Poukázal na čl. III písm. U všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorého jeho nárok na úrok vo výške 16,9 % p.a. oprávnený. Žalovaná istina vo výške 1.443,73 eur predstavuje debetný zostatok evidovaný na účte, ktorý vznikol z dôvodu prekročenia povoleného prečerpania pri službe „povolené prečerpanie na osobnom účte“ zriadený na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 9.12.2009. Z uvedeného dôvodu žiada, aby súd zaviazal odporcu uhradiť mu úrok vo výške 16,9 % ročne zo sumy 1.443,73 eur od 28.6.2011 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 1.443,73 eur od 28.6.2011 do dňa zaplatenia.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil, v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a príslúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ - navrhovateľ, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p., dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti týchto dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právnej predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii navrhovateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Odporca ako úspešný účastník v odvolacom konaní si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.